

РЕШЕНИЕ

№ 7289

гр. София, 03.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разглежда дело номер **1428** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. Г. К., чрез адв. С. Х.- САК, срещу Решение от 29.12.2029 г., постановено по НАХД № 11160/2021 г., по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 103-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 224/15.09.2020 г., издадено от Директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град, с което на основание чл. 420а, ал. 1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (ЗВМД) на Н. Г. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв. за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 ЗВД.

В касационната жалба са развити доводи за необоснованост, неправилност и незаконосъобразност на атакувания съдебен акт. Касаторът твърди, че процесното НП не му е връчвано, поради което правото му на защита било ограничено. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания съдебен акт. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се представлява. В Молба от 10.05.2024 г. /л.18/, поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения.

Ответникът – Директор на Областна дирекция по безопасност на храните - С., представлява се от адв. Б., който оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е установено, че касаторът е собственик на животновъден обект с рег. № 1853-0009, находящ се в [населено място], бивш стопански двор, [улица].

На 17.06.2020 г. в обекта била извършена проверка от служители на ОБДХ С. – град, в присъствието на собственика Н. К.. При проверката се установило наличието на 8 бр. свине, които били без идентификация и не фигурирали в Интегрираната информационна система, поддържана от БАБХ. Констатациите на проверяващите били обективирани в протокол № 2020-733.

Прието е, че е извършено нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 ЗВД, поради което бил съставен АУАН 2002096/17.06.2020 г. Актът е връчен на жалбоподателя и приет, без да са посочени възражения. Въз основа на така съставения АУАН, било издадено и процесното наказателно постановление, с което Н. К. бил санкциониран с налагане на глоба в размер на 300 лв.

Решаващият състав на въззивния съд е приел, че касаторът е извършил нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Видно от мотивите на решението, съдът е обсъдил всички наведени с жалбата пред него възражения, като аргументирано ги е отхвърлил. Направен е извод за материална и процесуална законосъобразност на процесното наказателно постановление, като са изложени и нарочни мотиви по отношение приложението на чл. 28 ЗАНН.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Разпоредбата на чл. 139, ал. 1, т. 1 ЗВМД въвежда забрана за отглеждането на животни, на които не е извършена официална идентификация, и/или на животни, по отношение на които не са изпълнени мерките по програмите по чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1. Редът и условията за официална идентификация на животните, за които не са предвидени изисквания в регламент на ЕС са посочени в Наредба № 61 от 09.05.2006 г., като в Раздел IV е посочен реда за идентификация на свине от собствениците на животновъдни обекти.

В случая, касаторът е имал задължението да извърши такава идентификация и с неизвършването ѝ е осъществил състава на вмененото му нарушение. Възраженията относно собствеността на животните не се споделят от настоящия съдебен състав, като изцяло се споделят аргументите на въззивния съд в тази насока.

Неоснователно е възражението на касатора, че поради невръчване на НП е било ограничено правото му на защита. СРС се е произнесъл при правилно и

безспорно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от събраните по делото доказателства. Правилно е установено, че НП е процесуално и материалнозаконосъобразно, издадено в срок и от компетентен орган, като правото на защита на лицето не е нарушено поради фактът, че същото не е връчено на касатора. Правилно е прието, че липсата на редовно връчване на НП-то не може да се счете за самостоятелно основание, водещо до незаконосъобразност на НП. С редовното връчване на НП се свързва единствено възможността за неговото обжалване в преклузивния срок по чл.59, ал.2 ЗАНН. Респ. липсата на редовно връчване не пречи упражняване на правото на жалбата, поради което и не съставлява съществено процесуално нарушение. Следва да се отбележи, че с подаване на жалба с вх.№ 28652/19.07.2021 г. по описа на СРС, касаторът е упражнил правото си на защита в законоустановения за това срок.

Споделени от касационната инстанция са и изложените в решението мотиви относно неприложимостта в случая на института на „маловажния случай“ на административно нарушение, поради което преповтарянето им е безпредметно и не е нужно с оглед разпоредбата на чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК.

Предвид изложеното дотук не се констатира наличието на касационни основания по смисъла на чл. 348 НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила. Същото е правилно, а касационната жалба се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора на ответника следва да се присъди своевременно поисканото адвокатско възнаграждение в размер от 1000 лв., съобразно представен договор за правна защита и съдействие № 139234/26.02.2024 г. /л.16/ и на основание чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК вр.с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.12.2029 г., постановено по НАХД НАХД № 11160/2021г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав.

ОСЪЖДА Н. Г. К. да заплати на Българска агенция по безопасност на храните [населено място], разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.